

Arrest

nr. 318 324 van 11 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten.

Op 27 september 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 januari 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 25 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Nikç, Shkodër (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. Sinds uw 16e werkte u in de bouw in Montenegro en verbleef daar ook, maar u keerde om de vier à vijf maanden terug naar uw dorp, waar u twee à drie dagen verbleef.

Uw paternale neef, F.P., vermoordde in 2002 twee broers, Sey. en Sel.V., tijdens een overval op het café dat zij uitbaatten. Na deze moord verliet uw paternale neef Albanië. In 2005 werd hij veroordeeld, maar tot op heden werd hij nog niet aangehouden. Omwille hiervan zijn u en uw familie in een bloedwraak verwickeld.

In 2006 werd uw maternale neef in Shkodër vermoord door de clan V. als vergeldingsactie voor de dubbele moord die uw neef, F.P., pleegde. Ze wilden hierna wel nog twee mannelijke leden van uw familie vermoorden als vergelding voor de actie van uw neef, F.P..

Eind maart 2007 werd uw huis in brand gestoken door de clan V.. Ze gaven uw familie via het dorps hoofd de boodschap dat jullie weg moesten gaan uit het dorp en nooit meer moesten terugkeren, anders zouden ze jullie vermoorden. Uw gehele familie bleef bedreigd worden. Deze bedreigingen werden overgemaakt door het dorps hoofd en leden van de clan B. die jullie waarschuwden dat uw leven en dat van uw familie niet veilig was. Hierop besloten jullie zich te isoleren, maar u bleef werken.

Uw broer, Fa.P. (O.V. 9.XXX.XXX), deed tweeënhalf jaar voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangifte bij de politie voor de bedreigingen die jullie kregen omwille van de bloedwraak. De politie kon jullie echter niet helpen en raadde jullie aan om in het buitenland bescherming te zoeken. Ze pakten wel enkele leden van de clan V. op, maar zij werden terug vrijgelaten nadat ze ontkenden jullie ooit bedreigd te hebben.

Op aanraden van de politie gingen jullie ook naar het dorps hoofd om een attest te bekomen dat jullie problemen omwille van de bloedwraak met de clan V. bevestigt. Daarnaast betaalden jullie het dorps hoofd om een document van de politie te verkrijgen dat bevestigt dat uw neef, F.P., twee personen vermoord heeft en dat jullie daardoor in een bloedwraak verwickeld zijn. Jullie bekwamen deze documenten enkele dagen voor jullie vertrek uit Albanië.

Uw broer, Fa.P. vertrok samen met u uit Albanië. Uw broer V.P. vertrok twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS naar de Verenigde Staten. Uw broer N. woont al sinds zijn zestiende, veertien jaar geleden, in Montenegro. Ook uw vier neven die betrokken zijn bij de bloedwraak verblijven momenteel niet meer in Albanië.

Jullie verlieten Albanië op 24/09/2022 en reisden samen met uw zus, Ver.V. (9.XXX.XXX), haar man, Ves.V. (9.XXX.XXX), op een legale manier naar België. Jullie kwamen aan in België op 26/09/2022, waar jullie daags nadien een verzoek om internationale bescherming indienden.

Intussen overleed uw vader en keerde Fa. terug naar Albanië

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw origineel paspoort, een brief van het dorps hoofd van uw dorp en een document waarin wordt vermeld dat F.P. gezocht wordt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest dat in Albanië er wraak zal worden genomen op u omwille van de moorden die uw paternale neef, F.P., beging in 2002 (CGVS, p. 7).

Vooreerst gaf u geen duidelijk beeld over uw verblijfplaatsen noch over de verblijfplaatsen van uw broer N..

- **U legde incoherente verklaringen af over uw verblijfplaatsen** Bij het CGVS verklaarde u dat u van uw zeventiende tot uw zesentwintigste voortdurend in Montenegro werkte en verbleef, waarbij u om de vier à vijf maanden terugkeerde naar uw dorp, waar u twee à drie dagen verbleef. Van uw zesentwintigste tot uw zevenentwintigste woonde en werkte u in de regio Sandak in Servië (CGVS, p.6). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen die u eerder aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar verklaarde u namelijk dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Albanië in het dorp Nikç in de provincie Shkodër verbleef en slecht korte periodes in Montenegro en Servië verbleef om uw familie te bezoeken (Verklaring DVZ, punt 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden stelde u louter dat als u niet gezegd zou hebben dat u in Montenegro en Servië verbleef, dat zou zijn omdat ze u dat niet vroegen bij de DVZ. U voegde daar nog aan toe dat het niet uw schuld was dat de tolk het niet correct vertaalde of de vragen niet correct gesteld werden (CGVS, p.6). Dit is echter geen afdoende uitleg voor uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw verblijfplaats

aangezien uw verklaringen bij de DVZ aan u voorgelezen werden en u ze ondertekende ter goedkeuring. Bovendien werd u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd hoe uw eerste interview bij de DVZ verliep en of u nog opmerkingen had bij dit interview (CGVS, p.2). U stelde dat het goed verliep, dat u de tolk goed verstond en dat u geen opmerkingen meer had (CGVS, p.2).

- Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat uw broer N. reeds veertien jaar, sinds zijn zestiende, samen met uw zus D., in Montenegro verbleef (CGVS, p.3). Bij de DVZ stelde u echter dat uw broer N. in Albanië verbleef en in Servië werkte en uw zus D. in Servië verbleef (Verklaring DVZ, punt 18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkende u louter en stelde u dat u bij de DVZ duidelijk zei dat N. en D. in Montenegro verbleven (CGVS, p. 4). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen vormt echter geen afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid. Temeer daar uw broer Fa. bij de DVZ verklaarde dat N. in Servië verbleef (Verklaring DVZ Fa.P., punt 18) en uw zus Ver. bij de DVZ verklaarde dat hij in Nikç, Albanië verbleef (Verklaring DVZ Ver.V., punt 18).

Dat u incoherente verklaringen gaf over de verblijfplaatsen van u en uw broer N. laat vermoeden dat u geen wenst te geven op uw reële situatie in uw land van herkomst.

Voorts wordt de geloofwaardigheid van de bloedwraak waarin u betrokken bent op ernstige wijze ondermijnd door volgende vaststellingen.

Ten eerste bezit u geen informatie over de clan V., waarmee uw familie volgens u in een bloedwraak verwickeld bent.

- U kende niemand van de clan V. (CGVS, p.9). Het is volstrekt onaannemelijk dat u, die vreest voor zijn leven omwille van een bloedwraak met de familie V., geen kennis heeft over deze familie.
- U stelde dat de clan I. dichte familie was van de clan V. en dus ook met uw familie in een bloedwraak zat (CGVS, p.9). U stelde dat u van deze clan wel twee personen kende. U zat drieënhalve jaar voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS toevallig in hetzelfde café als deze leden van de clan I. (CGVS, p.9). U kende hen niet, maar iemand wees u erop dat dat de personen waren waarmee u in een bloedwraak zat (CGVS, p.9). Deze twee leden van de clan I. herkenden u ook niet (CGVS, p.9). Hieraan kan weinig geloof gehecht worden. Immers er kan redelijkerwijze verwacht worden dat indien jullie met elkaar in bloedwraak verwickeld zouden zijn, jullie elkaar zouden herkennen. Dat u niet zoveel in Albanië verbleef en zij dus niet de gelegenheid hadden om u te identificeren is hierbij geen afdoende uitleg (CGVS, p.9).

Ten tweede kunnen uw verklaringen omtrent de problemen en bedreigingen die u en uw familie kregen niet overtuigen.

- Het is vooreerst ongeloofwaardig dat hoewel de bloedwraak reeds begon in 2002 (CGVS, p.6-7), u stelde dat u tot zo'n vier jaar geleden niet op de hoogte zou geweest zijn van deze bloedwraak. Wanneer u 25 jaar was werd u hierover geïnformeerd omdat uw ouders u deze informatie eerder wouden besparen (CGVS, p.9,10). In het licht van de situatie die u schetste waarbij de familie V. twee mannelijke familieleden wou doden, zij elke keer zij iemand van uw clan zouden vinden deze van kant zouden maken en zij wel op de hoogte waren waar jullie woonden gezien zij in 2007 jullie woning in brand staken waarna jullie deze heropbouwden en hier bleven wonen (CGVS, p. 9,10,11), kan uw bewering dat uw ouders u hierover zo lang in het ongewisse lieten, niet overtuigen.

- U legde voorts uiterst incoherente verklaringen af omtrent de bedreigingen die u zou hebben ontvangen. Bij het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat u uw eerste bedreiging ontving meteen nadat u 18 jaar werd en wanneer u dus nog niet op de hoogte werd gesteld van de bloedwraak waarin uw familie betrokken was (CGVS, p.10). Dit is evenwel tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen bij de DVZ waar u verklaarde dat u een jaar of anderhalf jaar geleden, wanneer u dus 24 of 25 jaar oud was, de eerste bedreiging kreeg en dat nadien uw hele familie bedreigd werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, herhaalde u dat u de allereerste bedreiging kreeg toen u achttien jaar was (CGVS, p.11). Opnieuw geconfronteerd met uw eerdere tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ, stelde dat u het daar, bij de DVZ, had over uw persoonlijke bedreiging, toen u meer publiek naar buiten kwam (CGVS, p.12). Deze wazige verantwoordingsverantwoordelijkheid eendertig niet aan de bovenstaande tegenstrijdigheid.

- Er kunnen voorts vragen gesteld worden bij uw houding na deze door u beweerde bedreigingen die u en uw familie ontvingen. Wanneer u gevraagd werd hoe u reageerde op de bedreigingen die u ontving, stelde u dat jullie erop antwoordden door jullie te isoleren, zeker uw twee broers (CGVS, p.11). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u zich evenwel helemaal niet isoleerde, u ging niet alleen werken, u werd twee jaar voor uw vertrek uit Albanië zelfs ondervoorzitter van de Democratische Partij in uw dorp, een zeer publieke functie (CGVS, p.4). U ronselde voorts drie jaar geleden stemmen voor de verkiezingen door mensen in het dorp aan te spreken (CGVS, p.5). Dat u zo'n publieke functie opnam ondanks het feit dat u verwickeld zat in een bloedwraak en bedreigingen kreeg is allerm minst aannemelijk.

- Het is voorts bevreemdend dat de clan V. in 2006 een maternale neef van u vermoordde als vergelding voor de moorden gepleegd door uw paternale neef F.P. in 2002 (CGVS, p.9). Immers hij maakte op geen enkele manier deel uit van uw vaders familie. Bovendien wouden zij hierna nog steeds twee leden van uw familie vermoorden als wraak (CGVS, p.9).

Bovenstaande bevindingen ondermijnen dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw bewering betrokken te zijn bij een bloedwraak.

Hierbij dient vastgesteld te worden dat indien er enig geloof kan gehecht worden aan uw problemen omwille van de moorden die uw neef F.P. in 2002 pleegde, dient er op gewezen te worden dat u niet

aannemelijk gemaakt heeft dat u voor deze door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – **geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten**. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

- Uzelf ging nooit naar de politie (CGVS, p.12). Uw verklaring, dat het voor u onmogelijk zou zijn om naar de politie te gaan én voor het inkomen van de familie te zorgen, houdt absoluut geen steek (CGVS, p.12). U stelde dat u geen tijd had om u daarin te verdiepen aangezien de politie zo werkt dat ze je pas na een week of twee opnieuw oproepen, ze gaan onvoorspelbaar te werk (CGVS, p.12). Gelet op de ernst van de door u aangehaalde bloedwraak kan er wel van u verwacht worden dat u op z'n minst een poging ondernam om deze situatie op te lossen. Dat u dit niet deed louter omdat u er geen tijd voor had, is absoluut niet serieus te nemen.

- Uw broer deed als enige van uw familie, ondanks jullie jarenlange problemen, pas een half jaar voor jullie vertrek wel een aangifte bij de politie (CGVS, p.7, 13). De politie stelde dat ze jullie niet konden helpen en dat jullie in het buitenland bescherming moesten zoeken en jullie een aangeraden werd om een document te laten opstellen door het dorpshoofd. Zij brachten wel enkele personen naar het politiecommissariaat, maar er werd niets tegen hen ondernomen omdat zij deze bedreigingen ontkende (CGVS, p.13). U noch iemand anders van uw familie klaagde dit door jullie als gebrekkig ervaren politieoptreden aan. Jullie hadden deze mogelijkheid niet omdat zij – de clan V. – in andere zones mensen en invloed hebben (CGVS, p.14)

- Wat betreft deze beweerde invloed van de clan V. bij de politie en justitie waardoor u stelde dat jullie niet de mogelijkheid hadden om hen aan te geven (CGVS, p.8, 14), stelde u dat ze een aantal mensen hadden die bij de politie werkten en dat ze betrokken waren bij veel misdrijven, maar toch ongestraft bleven (CGVS, p.13-14). U wist echter niet wie van de clan dan bij de politie werkte, u kon geen namen geven. U stelde enkel dat een tante van de chef gehuwd is met iemand van de clan V. (CGVS, p.14). Gevraagd of behalve het feit dat ze ongestraft bleven, u nog redenen had om te stellen dat de clan V. banden had bij de politie, stelde u dat de politie betaald werd door de clan om dingen voor hen te regelen (CGVS, p.14). Gevraagd hoe u dat wist, verklaarde u louter dat het in de media stond (CGVS, p.14). Gevraagd of u deze beïnvloeding door de clan V. bij de politie bij een hogere instantie zou kunnen aankaarten, verklaarde u echter dat ze reeds in heel Albanië aangegeven zijn en dat er al agenten en diensthooften gearresteerd werden, men kent die banden en men pakt mensen op (CGVS, p.15). Hieruit blijkt duidelijk dat de politie weldegelijk stappen onderneemt tegen de clan V., wat uw eerdere verklaringen ondermijnt.

Hierbij dient voorts gewezen te worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusalbaniealgemenesituatie20221215.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/bloodfeudsincontemporaryalbania.characterisationprevalenceandresponsebythestate.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie

het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Voor wat betreft de problematiek van de bloedwraak blijkt tevens uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. **In de regio Shkodër in het bijzonder wordt de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden.** Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Er is ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van het actieplan is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan

behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Uit hetgeen dat voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen

- Uw identiteit en nationaliteit worden hier niet betwist
- Betreffende het politiedocument dat u neerlegde, kan erop gewezen worden dat hierin staat dat uw paternale neef F.P. gezocht wordt omwille van de moorden die hij pleegde. Uit dit document kan echter niet afgeleid worden dat u omwille van deze moord in een bloedwraak verwickeld zou zijn.
- Wat betreft de brief van het dorpshoofd dat u neerlegde, dient opgemerkt te worden dat dit geen afbraak doet aan de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van "de samenwerkingsplicht".

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de beschermingsmogelijkheden in Albanië actualiseert en waarin een weblink is opgenomen naar de COI Focus “*Albanië. Algemene situatie*” van Cedoca van 5 december 2023 en de COI Focus “*Albania. Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State*” van Cedoca van 29 juni 2017.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Beoordeling

6.1. De Raad stelt vast dat verzoeker beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 25 januari 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de

Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116*).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

6.2. Na grondige lezing van het dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt terdege en afdoende gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

6.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.3.1. Verzoeker verklaart dat zijn familie in Albanië in een bloedwraak is verwickeld. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.3.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet kan worden beschouwd als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Er kan inderdaad worden aangenomen dat hij in Albanië afdoende kan rekenen op de bescherming van de lokale en nationale autoriteiten in het licht van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

- (i) verzoeker geen duidelijk beeld biedt van de verblijfplaatsen van hemzelf en van zijn broer N.;
- (ii) verzoeker geen afdoende informatie kan geven over de clan waarmee zijn familie in een bloedwraak zou zijn verwickeld, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze bloedwraak;
- (iii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de bedreigingen ten aanzien van hem en zijn familie;
- (iv) verzoeker zelf nooit naar de Albanese autoriteiten stapte om te trachten bescherming te bekomen tegen zijn belagers, terwijl uit zijn verklaringen blijkt dat de Albanese politie wel degelijk stappen ondernam tegen de clan waarmee verzoekers familie in een bloedwraak zou zijn verwickeld;
- (v) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

- “• *Uw identiteit en nationaliteit worden hier niet betwist*
- *Betreffende het politiedocument dat u neerlegde, kan erop gewezen worden dat hierin staat dat uw paternale neef F.P. gezocht wordt omwille van de moorden die hij pleegde. Uit dit document kan echter niet afgeleid worden dat u omwille van deze moord in een bloedwraak verwickeld zou zijn.*
- *Wat betreft de brief van het dorps hoofd dat u neerlegde, dient opgemerkt te worden dat dit geen afbraak doet aan de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië.”*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

De Raad stelt immers vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift slechts verwijst naar en citeert uit louter algemene informatie met betrekking tot bloedwraak in Albanië, die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in het kader van bloedwraak alsnog *in concreto* aan te tonen. In de bestreden beslissing wordt immers op grond van pertinente motieven vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de bloedwraak waarin verzoeker en zijn familie verwickeld zouden zijn. Verzoeker laat deze motieven volledig ongemoeid, waardoor ze onverminderd overeind blijven. Aangezien verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij en/of zijn familie in een bloedwraak verwickeld zijn, is deze algemene informatie, alsook de informatie dienaangaande in de bestreden beslissing en in verweerders aanvullende nota, *in casu* dan ook niet relevant. Kritiek op deze motieven en op de dienaangaande door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie is dan ook niet van aard om tot een hervorming van de bestreden beslissing te leiden. Waar verzoeker stelt dat het niet is omdat het probleem sinds 2002 aanhoudt, dat hij vandaag geen “*risico tot vervolging*” kent, dient er nogmaals op gewezen dat hij de bloedwraak waarin hij en/of zijn familie zouden zijn verwickeld, niet aantoonst. Door er louter op te wijzen dat zijn problemen sinds 2002 aanhouden, komt hij niet verder dan het volharden in zijn vluchtrelaas, hetgeen op zich evenwel geenszins van aard is om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en

rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3.3. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Albanië zou hebben gekend.

6.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Albanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

6.6. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER